

“ఏమిటి ‘నేనే’-?”

“నువ్వేనన్నమాట ఆ ఎక్స్ప్లోజివ్స్ ని బ్లాస్ట్ చేసింది. చీకట్లో బాణం వేశాను. సరిగ్గా తగిలింది.”

“దీనికి చీకట్లో బాణం ఎందుకు? నన్నడుగుతే నేనే చెప్పేవాణ్ణిగా. నేనే చేసింది.”

పక్కనుంచి మరో ఖరీదయిన పొడవాటి కారొచ్చి ఆగింది.

“నీకు మావాళ్ళు వార్నింగ్ ఇచ్చాడు. లేకపోతే అసలా సుర్యారావు సభలోనే నిన్ను చంపేయ్యాలింది. ఇప్పుడు నాకు జరిగిన నష్టానికి నిన్ను మరోసారి చంపొచ్చు. కానీ ఎందుకు చంపడం లేదో తెలుసా? ప్రతిపక్షం లేకపోతే పార్లమెంటు లేనట్టే--- శత్రువులు లేకపోతే “గేమ్” లేదు. అందరూ నా భక్తులే అనుకో - నాకేం థ్రిల్ వుంటుంది? అందులోనూ నీలాంటి అల్పప్రాణులు శత్రువులైతే మరింత రంజుగా వుంటుంది. విజయం నిశ్చయమని తెలిసినప్పుడు అడే ఆటలా వుంటుంది” అంటూ క్రమంగా అతడి గొంతు సనికల్గా మారింది. “ఈ దేశంలో రాజకీయ నాయకులు అందరూనా భక్తులు. ఈ దేశంలో ప్రభుత్వ యంత్రాంగమంతా నా మోచేతి క్రింద నీళ్ళు తాగుతూంది. చూశావా కోటి రూపాయలు నష్టం వచ్చినా నేనెంత మామూలుగా వున్నానో - అంత డబ్బుంది నా దగ్గర! అంత బలం వుంది నా దగ్గర! కావాలంటే నేను నిన్ను ఇప్పుడే చంపగలను. అయినా చంపను. జీవహింస పాపం. అందుకే నేను ప్రజలు కొలిచే దేవుణ్ణి అయ్యాను. క్షమించగలగటం దైవత్వం. నేనే దేవుణ్ణి!! నేను దేవుణ్ణి!! అనుకుంటూ తన కారువేపు వెళుతున్న ఆ హిట్లర్ లాటి సినిక్ ని కన్నార్పకుండా చూసాడు విహారి. ఆయన కారు కదలబోతూంటే ఏదో స్ఫురించినట్లు పరుగెత్తుకు వెళ్ళి “మీతో మరో రెండు నిమిషాలు ఏకాంతంగా మాట్లాడవచ్చా స్వామీ” అన్నాడు నమ్రతగా. స్వామి సైగనందుకుని డ్రైవరు దిగాడు. విహారి కారు నడపడం ప్రారంభించాడు. విహారి కారుని వెనుకే తీసుకు వస్తున్నాడు డ్రైవరు. కానీ ఆ స్పీడ్ అందుకోలేక వదిలేసాడు.

“ఏమిటి చెప్పు -”

“మీరంత గొప్పవాళ్ళు ఎలా అయ్యారు?”

“రాజకీయం, బలం, తెలివి -- అంతా నా సొత్తే” నవ్వేడు.

“కానీ న్యాయం, చట్టం వగయిరా ఉంటాయిగా స్వామీ!”

“ఇవన్నీ ఎందుకు అడుగుతున్నావు”

“నేను మీలో చేరితే, ఏ విధంగా రక్షణ లభిస్తుందా అని”

“పిచ్చివాడా! అప్పుడు రక్షణ ప్రసక్తేలేదు”

“కానీ చట్టం?”

“సాక్ష్యం లేకుండా చట్టంలేదు”

విహారి చేతిలో కారు మరింత వేగం హెచ్చింది. నూరు కిలోమీటర్లు దాటింది.

“ఏమిటి?” అన్నాడు

“మీలో చేరితే రక్షణ అవసరమే వుండదన్నారు. మరి ఇప్పుడు మీకే రక్షణ లేదే-”

“ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడుతున్నది?”

“మీరన్నది నిజమే. ప్రభుత్వం మీ క్రింద వుంది. రాజకీయ నాయకులు మీ భక్తులు. కానీ ప్రభుత్వాధికారులకు ప్రమోషన్ దాహం. నాయకులకి పదవి భద్రతా ముఖ్యం. వాళ్ళు కొన్ని చట్టాల్లో, కొన్ని నిబంధనలకు లోబడి పనిచెయ్యాలి. ఉదాహరణకి కొన్నాళ్ళ క్రితం మీరో అమ్మాయి కార్లో ఎక్కారు. ఆమె మిమ్మల్ని ఏమీ చెయ్యలేక పోయింది. కారణం? ఆమె ప్రభుత్వాధికారి కనుక! నేనలా కాదు, నేను ప్రైవేటు మనిషిని - కేరిపిన్ లాటివాడిని. ఈ దేశపు సగటు మనిషిని నన్ను మీరేం చేయలేరు. నేనే ఏమైనా చేయగలను”

“అంటే ..... ఏం చేస్తావ్?” అనుమానంగా అడిగాడు.

“ప్రేమ -- జాలి, దయా - దాక్షిణ్యం - ఇలాటివేమీ నాకు లేవు. ఇప్పుడు మీరు కొత్తగా చెప్పిన పాఠం ప్రకారం సాక్ష్యం లేకపోతే కేసులు కూడా లేవు. అదే మీ మీద ప్రయోగిద్దామనుకుంటున్నాను.”

“నన్ను చంపుతావా?”

“చంపను. మీలాటి అల్పప్రాణులు శత్రువులైతే పోరాటం భలే రంజుగా వుంటుంది. నాకు సరదా చెలగాటం. మీకేమో బ్రతుక్కి చావుకీ మధ్య అంతిమ పోరాటం.”

“నువ్వెవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?”

“ఈ దేశపు అత్యంత క్రూరమయిన వ్యక్తితో. ఈ దేశానికి త్వరలో సార్వభౌముడు అవ్వాలనుకుంటున్న మహిమాన్వితుడితో. ప్రస్తుతం నాతో పాటూ - ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకొని వస్తున్న వ్యక్తితో. అనంతానంతస్వామీ ! అనవసరమగా నాతో పెట్టుకున్నారు. మీరు ఫలితం అనుభవించక తప్పదు” అంటూ కారు ఆపాడు. పక్కకి తిరిగి, తనవేపే చూస్తున్న స్వామి నెత్తిమీద బలంగా ఒక్క జెల్ల ఇచ్చిన నాకు సభలో అవమానం చేయించినందుకు, దీనికి సాక్ష్యం లేదు.” అన్నాడు. చిన్న శిఖరం మీద వుంది కారు. క్రింద నగరంలో దీపాలు కనపడుతున్నాయి.

స్వామి మొహం ఎర్రబడింది. అట్నుంచి దిగబోయాడు. ఈసారి అటొచ్చి చెంప అదిరేలా కొట్టాడు. “ఇది పిల్లవాణ్ని చంపినందుకు ..... దీనికి సాక్ష్యం లేదు!”

స్వామి సీట్లో వెల్లకిలా పడ్డాడు. విహారి కారు డోర్ వేసేశాడు. “మీ నాలుగో స్తంభం ఎవరు? సామాన్యుడా? ఈ దేశపు సామాన్యుడు అంత తెలివి తక్కువవాడు కాడు స్వామీ! అంత పిరికివాడు కూడా కాడు. అదేమిటో మీ ముందే నిరూపించానిప్పుడు. పోతే దేముడవడం కోసం మీరు జీవహింస చేయరు. ఈ దేశపు పౌరుడు ‘మనిషి’గా బ్రతకడం కోసం మీలాంటి దుర్మార్గుల్ని సహనంతో భరిస్తాడు. పాపం బ్రద్ధలవుతే ..... ఇదిగో ఇలా తయారు అవుతుంది మీ పరిస్థితి” అంటూ కారుని కాస్త ముందుకి తోసాడు.

కారు లోయలోకి జారటం ప్రారంభించింది. స్వామి లోపల్నుంచి అరుస్తున్నాడు.

కారు దాళుకు కొట్టుకుని పక్కకి తిరిగి, కున్నీ జారడం ప్రారంభించింది. విహారి నిలువెలి

అన్నాడు. “పది కార్ల ఫ్యాక్టరీలు పెట్టగలరు కదా స్వామి మీరు! బ్రతికుంటే కొత్తకారు కొనుక్కోండి. బెస్టాఫ్ లక్”

కారు మరింత క్రిందకు జారింది. క్రిందంతా బురద ఊబిలా వుంది.

విహారి కొండమీద అలాగే నిలబడి, జారే కారుని చూస్తూ జేబులోంచి సిగరెట్ తీసుకుని కామ్గా వెలిగించుకున్నాడు. అగ్గిపుల్ల కిందకి విసిరేసి, చేతులు రెండూ పాంటు జేబుల్లో పెట్టుకుని అక్కడనుంచి వెనుదిరిగి, తాపీగా నగరంవేపు నడవడం ప్రారంభించాడు.

బురదలోంచి ముందు బుడగలు బయటకొచ్చాయి. అరనిమిషం తరువాత అతి కష్టంమీద స్వామి అందులోమచి బయటకు వచ్చాడు. ముందు అతడి తల వచ్చింది. దానిమీద నుంచి క్రిందకు బురద కారుతోంది. ఇనుప అచ్చులోంచి బయటకు వచ్చిన ఆకారంలా వుంది అది.

ఆ తరువాత అతడి మొహం బయటకు వచ్చింది, ప్రతిపక్ష రణదక్ష వక్షనిచ్చే దనాదక్షత వల్ల వచ్చిన ఆరుమణితో అది ఉగ్రరూపం దాల్చి వుంది. ఆ నిశ్శబ్దపు లోయలో అతడి గొంతు ప్రతిధ్వనించింది.

“విహారి! ఇంతవరకూ ఈ అనంతానంతస్వామితో ఎవరూ ఈ రకంగా చేయి కలుపలేదు. నేనేం చేస్తానో ..... ఏం చేయగలనో నీకు చేసి చూపిస్తాను. నరకం అంటే ఎలా వుంటుందో భూమ్మీదే రుచి చూపిస్తాను.”

స్వామి మీద విహారి దెబ్బ తీసిన రాత్రి నుండి, స్వామి దేశంలో అల్లకల్లోలం సృష్టించడానికి పెట్టిన ముహూర్తం రోజు సరీగ్గా పదిహేను దినాల దూరంలో వుంది.

ఆ అరాచకాలకి స్వామి దాదాపు పది చోట్లు ఎన్నుకున్నాడు. కాశీ, హరిద్వార్, రామేశ్వరం, తిరుపతి లాటి ప్రదేశాల్లో అర్ధనైజ్డ్ కై 9మీతో ఆ రోజు ఈ ఘాతుక చర్యలకి ప్రారంభోత్సవం జరుగుతుంది.

ముందు కాశీలో చిన్న గొడవ జరిగి, ఒక మతం ప్రజలు ఊచకోత కోయబడతారు. ఆ వార్త పేపర్లో మరుసటి రోజు వస్తుంది. అది వచ్చిన కొన్ని గంటల్లోగా మిగతా తొమ్మిది పట్టణాల్లో కూడా గొడవలు జరుగుతాయి. చిత్రంగా, ఆ గొడవల్లో కూడా అదే మతస్థులు దెబ్బతింటారు.

అదే రోజు సాయంత్రం స్వామి ప్రాయోపదేశ దీక్షా ప్రవేశం చేస్తాడు.

మన దేశంలో మనకే భద్రతలేదు. పరిస్థితి ఇప్పుడే ఇలావుంటే కుటుంబ నియంత్రణ వల్ల మనం మరింత తగ్గిపోతే, భవిష్యత్తులో మన పరిస్థితి ఏమిటి? మన జాతిని రక్షించుకోవటం కోసం నేను ఆమరణ నిరాహార దీక్ష చేస్తున్నాను.

దాదాపు కోటి రూపాయల విలువ గల స్వామి షేర్లు దేశంలోని వివిధ అత్యధిక సర్క్యులేషన్ గల దినపత్రికల్లో వున్నాయి. కేవలం ముందుచూపుతో చేసిన ఇన్వెస్టుమెంట్ ఇది -

జి. సుధీరబు చాణా జూరడదా సుంసాదకీయశాలు (నాసాయి)

“మన దేశం ఒక చెత్తకుండీ లాంటిది? క్రికెట్లో పాకిస్తాన్ ఓడి పోతే మనదేశంలో గొడవలు జరిగాయి. ఇండియా ఓడిపోతే బాణాసంచా పేల్చారు. ఈ దేశంలో ఈ దేశస్థుడిగా పుట్టటం కంటే మరో దేశంలో కొజ్జావాడిలా పుట్టటం మంచిది.”

ఈ సంపాదకీయం వ్రాసిన ఎడిటర్ని పోలీసులు అరెస్టు చేస్తారు. (చేయకపోతే స్వామే చేయిస్తాడు) అంతే. ఈ వార్త దావానంలా పాకుతుంది. మరింత అరాచకం సృష్టించబడుతుంది.

ఇక్కడొక విషయం గమనించాలి. పైని చెప్పినవన్నీ వాస్తవాలే! ప్రతి మనిషి గుండెల్లోనూ కాస్తో కూస్తో మండుతున్నవే స్వామి వాటిల్లో మరికాస్త ఆజ్యం పోస్తాడంతే తరువాత కాష్టం దానంతట అదే తగల బడుతుంది. మిగతా సమస్యల్లా కాకుండా ఇది కొన్ని మినియన్లు, కొన్ని కోట్ల మందికి సంబంధించినది కాబట్టి వేగం పుంజుకోవడానికి రోజులు చాలు.

జాతి కోసం, మతం కోసం త్యాగంచేస్తున్న స్వామి అంటే సానుభూతి పెరగక చస్తుందా? అక్కణ్ణుంచి అంచెలంచెలుగా జరిగే విషయాలన్నిటినీ స్వామి కుడి భుజమైన లాయర్ పరమేశ్వరం నిర్వహిస్తాడు. అరాచకం సంగతి రామ్లాల్ చూసుకుంటాడు.

పోతే ఈ కార్యక్రమంలో సూర్యారావు ప్రధాన పాత్ర నిర్వహిస్తాడు. వైకుంఠపాళిలో పావుని కదిపినట్టు స్వామి అతడిని ఆపాటికే రాజకీయ భవంతిలో పై మెట్టు మీదకు చేర్చాడు.

సెంట్రల్ మినిష్టర్గా అతడు రాబోయే వారం పదిరోజుల్లో జపాన్తో ఒక అగ్రిమెంట్ సంతకం చేయబోతున్నాడు. భారతదేశపు బాలల కోసం జపాన్ పది కోట్ల విలువగల బొమ్మలు, ఆట వస్తువులు, చిన్న చిన్న ఎలక్ట్రానిక్ సామానులు పంపుతోంది. స్వామి తాలూకు అంగవైకల్య బ్రష్టు, బాలానంద పరిషత్లకు వీటిని ఉచిత బహుమతిగా జపాన్ పంపుతోంది. అంతవరకూ సజావుగా పేపరు మీద వుంటుంది. వెనుక భాగోతం మరింత గొప్ప ఆర్గనైజ్డ్ కై గ్రమ్.

జపాన్కి సంబంధించిన “క్రి-టట్టూ” అనే ప్రసిద్ధమైన మాఫియా ఈ ‘రవాణా’ని కంట్రోలు చేస్తుంది. (జపాన్లో మాఫియా ఎంత బలమైనదో ‘మరణమృదంగం’లో వివరించబడింది) షిప్ కెప్టెన్ ఈ మాఫియా ఆజ్ఞలకి లోబడి పనిచేస్తాడు. జపాన్ నుంచి వచ్చే మార్గ మధ్యంలో గోల్డెన్ ఐలెండ్స్ దగ్గర వస్తు మార్పిడి జరుగుతుంది. ఆ దీవిలో తయారయిన మారణాయుధాలు ఈ ఓడలోకి ఎక్కించబడతాయి. ఒక్కసారి భారత సముద్ర జలాల్లోకి షిప్ ప్రవేశించాకా మిగతా విషయాలు రామ్లాల్ చూసుకుంటాడు.

స్వామి పెట్టిన ముహూర్తానికి నాలుగు రోజుల ముందు ఇది జరుగుతుంది. తూర్పు కోస్తా ప్రాంతం నుంచి దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు ఈ ఆయుధాల్ని స్వామి తాలూకు “అంగవైకల్యం అంబులెన్స్” తీసుకు వెళ్తాయి. పిల్లల ఆటవస్తువులు - గిఫ్ట్ ఫ్రమ్ జపాన్ కాబట్టి - పైగా మంత్రి సంతకమున్న పేపర్లు కాబట్టి వీటిమీద నిఘా వుండదు.

అరాచకాలు ప్రారంభమైన అయిదారు రోజుల్లో శరణార్థులు వలస మొదలవుతుంది. పక్క దేశానికి ఇది సమస్య అవటంతో ఐ.రా.స. దీనిలో తలదూర్చక తప్పదు. జాతీయ సమస్య

అంతర్జాతీయ సమస్య అవుతుంది. ప్రభుత్వం మీద నడిపి వస్తుంది. సరీగా ఇదే సమస్యానికి

యుద్ధం ప్రారంభమయ్యే స్థితి ఏర్పడుతుంది. ఒక దేశపు అంతరంగిక వ్యవహారాల్లో మరొక దేశం జోక్యం కల్పించుకోవడం అన్నది కేవలం 'శరణార్థుల' వల్లే కాబట్టి - ప్రపంచ సానుభూతి భారతదేశం మీద వుండదు. ప్రభుత్వానికి దేశం బయటనుంచీ, లోపలనుంచీ ఈ విధమైన వత్తిడి ఎక్కువ అవుతుంది. సరీగ్గా ఆ అవకాశం కోసమే ఎదురుచూస్తున్న ఒక అగ్రరాజ్యం దీన్ని గుర్తించటంతో నలభై సంవత్సరాల భారతదేశపు సెక్యూలరిజం కూలిపోతుంది.

గ్రేటెస్టు క్రిమినల్ లాయర్ ఆఫ్ ఇండియా పరమేశ్వరం అద్భుతమైన ఆలోచనతో స్వామి వేసిన ఈ ప్లాన్ ఇక్కడివరకూ సజావుగానే జరుగుతూ వచ్చింది ఇంకా పదిహేను రోజుల్లో పూర్తవుతుంది కూడా! దీనికి అడ్డుపడేది ప్రవల్లిక - విహారి లాటివాళ్ళు అయితే వాళ్ళందరూ, బియ్యంలో రాళ్ళలాంటివారు స్వామి తల్చుకుంటే నిమిషంలో ఏరిపారేయగలడు. ఇప్పుడు - విహారి గురించే అతడు ఇరిటేటెడ్గా వున్నాడు. ఆ చిన్న కుర్రవాడు తనమీద సాధించిన విజయం అతడి కాలు నిలువ నీయడంలేదు.

మనిషి 'ఈగో' అన్నది అన్నిటికన్నా పెద్ద సమస్య. దుర్యోధనుడు నుంచి క్లియోపాత్ర వరకు ఎంత గొప్ప రాజనీతిజ్ఞులయినా, తమ అహాన్ని దెబ్బతీసే విషయాల్లో సహనాన్ని ప్రదర్శించని చోటే దెబ్బతిన్నాడు. అహం దెబ్బతిన్నప్పుడు కూడా మామూలుగా వుండ గలగడం గొప్ప రాజనీతిజ్ఞులకు చిహ్నం. ఆ లౌక్యం (క్షమించాలి. దీన్ని లౌక్యం అనకూడదు.) దాదాపు ఎవరికీ వుండదు. ఉన్న దానికి ప్రజలు 'ఓటమి' అని పేరు పెడతారని కాబోలు ఈ రాజనీతిజ్ఞులు ఈ విషయాన్ని అంత తేలిగ్గా వదిలిపెట్టరు.

విహారి విషయం స్వామి పట్టించుకోలేక పోయివుంటే ఈ కథ ఇక్కడితో ఆగిపోయి వుండేదేమో, కానీ విహారి - అనంతానంతస్వామి మనసు పొరల్లో అతి సున్నితమైన చోట దెబ్బకొట్టాడు. ఇటువంటి విషయాల్లో తీసుకొనే చర్యలకి లాజిక్ లుండవు.

మరో నెల - రెండునెలల్లో భారతదేశపు సార్వభౌమత్వానికి వ్యూహం పన్నుతున్న స్వామి గుండెల్లో ఆ ఆలోచనల కన్నా ప్రస్తుతం విహారే ఎక్కువ చోటు చేసుకున్నాడంటే, ఈ ఒక్క సంఘటన చాలు - పైవిషయాన్ని నిరూపించటానికి.

జరిగినదంతా చెప్పగానే ప్రవల్లిక షాక్ అయింది. కొంచెంసేపు నోటమాట రాక, విహారినే స్థబ్ధంగా చూస్తూ వుండిపోయింది. మెదుడు ఆలోచించటం మానేసింది.

ఈ యువకుడు స్వామిని బురదలో ముంచేశాడు. స్వామిని బురదలో ముం ..... చే ..... శా..... డు!! ఆమె కళ్ళప్పుగించి అలానే చూస్తూ వుండిపోయింది. వెన్నులో సన్నటి జలదరింపు. మరో వైపు పెల్లుబికే ఆనందం. తన ముందు నిలబడ్డ విహారి ఎంతో ఎదిగిపోయినట్టు కనిపించాడు. ఎవరూ సాధించలేనిది ఈ సామాన్యుడు సాధించాడు. కానీ ..... కానీ .....